

Vec C-153/21

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

5. marec 2021

Vnútroštátny súd:

Tribunal administratif

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

1. marec 2021

Žalobcovia:

A

B

C, právne zastúpený svojimi rodičmi

Žalovaný:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

**Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg (Prvostupňový
správny súd Luxemburského veľkovoľvodstva)**

2. senát

ROZSUDOK

I. Predmet konania vo veci samej

- 1 Pán A a pani B podali žalobu o neplatnosť rozhodnutia, ktorým ministre de l'Immigration et de l'Asile (minister pre prisťahovalectvo a azyl) (ďalej len „minister“) 8. decembra 2020 vyhlásil žiadosť o medzinárodnú ochranu ich maloletého dieťaťa C za neprípustnú a nariadil im opustiť územie krajiny.

II. Právny rámec

1. Medzinárodné právo a právo Únie

- 2 Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) v článku 24 nazvanom „Práva dieťaťa“ stanovuje:

„...“

2. Pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

...“

- 3 Smernica 2011/95/EÚ¹ v článku 23 stanovuje:

„1. Členské štáty zaistia, aby sa zachovala celistvosť rodiny.

2. Členské štáty zaistia, aby rodinní príslušníci osoby s postavením medzinárodnej ochrany, ktorí nie sú jednotlivo oprávnení na takúto ochranu, boli oprávnení požadovať výhody uvedené v článkoch 24 až 35 v súlade s vnútroštátnymi postupmi, pokiaľ je to zlučiteľné s ich osobným právnym postavením rodinného príslušníka.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

...“

- 4 Smernica 2013/32/EÚ² v článku 33 ods. 2 stanovuje:

„Členské štáty môžu považovať žiadosť o medzinárodnú ochranu za neprípustnú, iba ak:

a) iný členský štát poskytol medzinárodnú ochranu;

...“

- 5 Nariadenie (EÚ) č. 604/2013³ (ďalej aj „nariadenie Dublin III“) v článku 21 ods. 1 stanovuje:

„Ak členský štát, ktorému bola podaná žiadosť o medzinárodnú ochranu, považuje iný členský štát za zodpovedný za posúdenie tejto žiadosti, môže čo najrýchlejšie a v každom prípade do troch mesiacov odo dňa podania žiadosti v zmysle článku 20 ods. 2 dožiadať tento iný členský štát, aby prevzal žiadateľa.

...“

- 6 Nakoniec sa účastníci konania odvolávajú aj na článok 3 EDLP a na smernicu 2008/115/ES.⁴

2. Vnútroštátne právo

- 7 Loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (zákon z 18. decembra 2015 o medzinárodnej ochrane a o dočasnej ochrane) (Mémorial A255 z 28. decembra 2015) (ďalej len „zákon z 18. decembra 2015“) stanovuje:

„Článok 5:

Závislá maloletá osoba má právo požiadať o medzinárodnú ochranu prostredníctvom svojich rodičov alebo akéhokoľvek iného dospelého rodinného príslušníka, alebo dospeljej osoby, ktorá vo vzťahu k nej vykonáva rodičovské práva a povinnosti, alebo prostredníctvom poručníka *ad hoc*.“

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 26. júna 2013, ktorým sa stanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov (Ú. v. EÚ L 182, 2013, s. 31).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98).

„Článok 28:

...

2. Okrem prípadov, v ktorých sa žiadosť neposudzuje podľa odseku 1, môže minister rozhodnúť o neprípustnosti žiadosti bez overenia, či sú splnené podmienky na udelenie medzinárodnej ochrany, v nasledujúcich prípadoch:

a) medzinárodnú ochranu poskytol iný členský štát Európskej únie;

...“

III. Skutkový stav a okolnosti predchádzajúce sporu

- 8 Pán A a pani B, sýrski štátni príslušníci, získali 16. novembra 2018 v Grécku postavenie medzinárodnej ochrany pre seba a svoje maloleté deti. Dňa 17. decembra 2019 podali pre seba a svoje deti žiadosť o medzinárodnú ochranu v Luxemburskom veľkovevodstve. Dňa 27. januára 2020 požiadali o medzinárodnú ochranu svojho dieťaťa C, ktoré sa medzičasom narodilo v Luxemburskom veľkovevodstve.
- 9 Dňa 11. februára 2020 luxemburské orgány požiadali grécke orgány o readmisiu pána A, pani B a ich maloletých detí na základe smernice 2008/115/ES, pričom grécke orgány tejto žiadosti vyhoveľi 12. februára 2020.
- 10 Rozhodnutím z 13. februára 2020 minister vyhlásil žiadosti o medzinárodnú ochranu za neprípustné na základe článku 28 ods. 2 písm. a) zákona z 18. decembra 2015 s odôvodnením, že žiadateľom bolo priznané postavenie utečencov v Grécku, a nariadil im opustiť územie.
- 11 Dňa 4. marca 2020 žalobcovia podali žalobu o neplatnosť rozhodnutia z 13. februára 2020.
- 12 Rozsudkom z 3. augusta 2020 Tribunal administratif (prvostupňový správny súd) túto žalobu zamietol s výnimkou častí, ktoré sa týkali dieťaťa C. V odôvodnení rozsudku sú uvedené najmä tieto dôvody:

„... z nijakého údaja v administratívnom spise nevyplýva, že ku dňu, keď minister prijal rozhodnutie, t. j. k 13. februáru 2020, grécke orgány [priznali] dieťaťu [C] postavenie utečenca. Grécke orgány totiž v e-maile z 12. februára 2020 presne uvádzajú, že prijímajú na svoje územie všetkých členov rodiny... na základe článku 6 smernice 2008/115/ES, pričom ich prijatie odôvodnili tým, že rodinným príslušníkom „1 – 7“, t. j. všetkým rodinným príslušníkom... okrem [dieťaťa C] – ktoré bolo v zozname ôsme – bolo priznané postavenie utečenca. Okrem toho zástupca vlády vo svojom vyjadrení k žalobe výslovne konštatuje, že dieťa [C] ešte oficiálne nemá priznané postavenie utečenca a že mu bude v prípade návratu do Grécka priznané až vtedy, keď sa podniknú administratívne kroky na tento účel.

Treba teda vychádzať z toho, že dieťa [C] nepožíva medzinárodnú ochranu, ale je žiadateľom o medzinárodnú ochranu, a zástupca štátu napokon neuviedol nijaký právny základ na podporu svojich tvrdení, podľa ktorých je dieťaťu automaticky priznané postavenie utečenca, keď toto postavenie získajú jeho rodičia... Sporné rozhodnutie je potrebné zrušiť v rozsahu, v akom sa týka [dieťaťa C]...“

Tribunal administratif (prvostupňový správny súd) zamietol ďalšie dôvody, ktorými sa žalobcovia odvolávali na materiálne a zdravotné ťažkosti a na to, že v Grécku im hrozia životné podmienky, ktoré by sa mohli prirovnáť k neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu.

- 13 Dňa 27. augusta 2020 grécke orgány potvrdili, že osem členov rodiny bude opätovne prijatých na grécke územie a že dieťa C dostane po príchode a po registrácii povolenie na pobyt rovnocenné s povolením ostatných rodinných príslušníkov a bude môcť požívať rovnaké výhody ako osoby požívajúce medzinárodnú ochranu v Grécku.

List gréckych orgánov znie takto:

„Ako už bolo spomenuté vo vašom e-maile, príslušné vnútroštátne orgány súhlasili s readmisiou... rodiny sýrskych štátnych príslušníkov (všetkých 8 členov) v súlade s článkom 6 smernice 2008/15/ES na základe toho, že všetkým členom rodiny s výnimkou maloletého dieťaťa [C], ktoré sa narodilo v Luxembursku dňa... grécke azylové orgány udelili postavenia utečenca a vydali povolenia na pobyt platné od... do...“

Pokiaľ ide najmä o [posledné uvedené] [dieťa C], radi by sme vás informovali, že ako rodinný príslušník osoby požívajúcej medzinárodnú ochranu po príchode rodiny do Grécka dostane na žiadosť svojich rodičov a po predložení rodného listu dieťaťa povolenie na pobyt s rovnakou dobou platnosti ako povolenie príjemcu medzinárodnej ochrany a bude mať nárok na všetky výhody uvedené v článkoch 24 až 35 smernice 2011/95/EÚ v súlade s vnútroštátnym právnym rámcem...“

- 14 Rozhodnutím z 8. decembra 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) minister vyhlásil žiadosť o medzinárodnú ochranu dieťaťa C za neprípustnú z dôvodu, že má postavenie utečenca v Grécku. Dôvody tohto rozhodnutia sú nasledujúce:

„... treba pripomenúť, že ministerským rozhodnutím z 13. februára 2020 boli žiadosti o medzinárodnú ochranu celej rodiny vyhlásené za neprípustné, keďže požívate medzinárodnú ochranu v Grécku.“

...

Keďže Tribunal administratif (prvostupňový správny súd) sa rozhodol zrušiť len tú časť ministerského rozhodnutia, ktorá sa týka vášho syna [C], je potrebné poukázať na to, že rozhodnutie o neprípustnosti prijaté v súvislosti so žiadosťami

o medzinárodnú ochranu, ktoré podalo ďalších sedem členov vašej rodiny, sa stalo právoplatným a k dnešnému dňu je vykonateľné.

Pripomínam však, že 12. februára 2020 grécke orgány po prvý raz potvrdili luxemburským orgánom, že vášmu synovi po návrate do Grécka vydajú povolenie na pobyt.

Dňa 27. augusta 2020... grécke orgány... v súvislosti s vaším synom narodeným v Luxembursku uviedli, že mu bude vydané povolenie na pobyt rovnocenné s vaším a že bude požívať všetky výhody spojené s postavením utečenca v Grécku v súlade s článkami 24 až 35 smernice 2011/95/EÚ.

Nakoniec 4. novembra 2020 v rámci žiadosti o prevzatie adresovanej gréckym orgánom, ktorá sa týkala len vášho syna [C], na základe nariadenia Dublin III uvedené orgány opäť potvrdili, že [C] bude požívať všetky práva spojené s postavením utečenca po vašom príchode do Grécka, keď o to rodičia požiadajú. Grécko zároveň odmietlo jeho opätovné prijatie na základe nariadenia Dublin III, keďže už máte postavenie utečenca a bola schválená [readmisia] celej rodiny vrátane [C] do Grécka.

[V dôsledku toho je na základe článku 28 ods. 2 písm. a) zákona z 18. decembra 2015] aj žiadosť o medzinárodnú ochranu vášho syna [C] neprípustná...

Okrem toho je zjavne v najlepšom záujme dieťaťa, a teda v najlepšom záujme [C], aby žil a vyrastal s rodičmi, respektíve aby bola zachovaná celistvosť rodiny. Vy ste však práve povinní opustiť územie krajiny a odísť do Grécka, a preto je jednoznačne v záujme [C], aby zostal so svojimi rodičmi a odišiel s vami do Grécka, o to viac, že grécke orgány mu formálne a výslovne zaručili, že bude požívať práva vyplývajúce z postavenia osoby, ktorá požíva medzinárodnú ochranu.

Nakoniec treba poznamenať, že z dôkazov, ktoré mám k dispozícii, nevyplýva, že by ste sa vy alebo váš syn museli obávať neľudského a ponižujúceho zaobchádzania v zmysle článku 3 Európskeho dohovoru o ľudských právach či dokonca článku 4 Charty základných práv Európskej únie.

...“

- 15 Dňa 28. decembra 2020 žalobcovia podali na Tribunal administratif (prvostupňový správny súd) žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia.

IV. Analýza

1. Tvrdenia žalobcov

- 16 Žalobcovia uvádzajú, že sú Sýrčania, ktorí sú príslušníkmi kurdskeho etnika. V Grécku nenašli ochranu a bezpečnosť, ktorú hľadali. Ako žiadatelia

o medzinárodnú ochranu bývali v mimoriadne primitívnych podmienkach, a keď im bolo toto postavenie udelené, úplne stratili nárok na ubytovanie. Žili v takej chudobe, že sa museli hrabať v košoch reštaurácií, aby tam našli jedlo. Deti nechodili do školy. Stali sa terčom útokov z dôvodu príslušnosti ku kurdskému etniku. Keď bola ich dieťaťu [D] diagnostikovaná rakovina, museli ho zaviezť do nemocnice, ktorá bola od ich bydliska vzdialená 350 km. Počas liečby tohto dieťaťa, ktorá trvala niekoľko mesiacov, museli spať v parkoch a u známych. Po mesiacoch dúfania, že im bude pridelené nové ubytovanie, zo strachu, že budú musieť žiť na ulici, a vzhľadom na to, že pani B bola tehotná, sa žalobcovia rozhodli odísť do Luxemburska. Ich dieťa [D] po príchode do Luxemburska podstúpilo liečbu, bolo sledované na onkologickom oddelení a je v štádiu remisie.

- 17 Z právneho hľadiska žalobcovia namietajú porušenie článku 28 ods. 2 písm. a) zákona z 18. decembra 2015, ktorým bol do vnútroštátneho práva prebratý článok 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na prípad ich syna C, lebo sa uplatní len vtedy, keď bola dotknutej osobe poskytnutá medzinárodná ochrana. Okrem toho neexistuje dôkaz o tom, že mu bude taká ochrana poskytnutá po príchode do Grécka, keďže udelenie povolenia na pobyt je podmienené krokmi, ktoré musia podniknúť oni samotní. Navyše, aj keby podnikli potrebné kroky, grécke orgány sa výslovne nezaviazali priznať toto postavenie, ale len informovali o možnosti získať práva spojené s postavením osoby požívajúcej medzinárodnú ochranu. Nakoniec odsun C do Grécka by znamenal, že práva vyplývajúce z jeho postavenia žiadateľa o medzinárodnú ochranu stratia potrebný účinok, najmä právo na individuálne preskúmanie jeho žiadosti.
- 18 Napadnuté rozhodnutie ďalej porušuje článok 21 ods. 1 nariadenia Dublin III, lebo minister mal zvážiť odovzdanie dieťaťa C na základe uvedeného nariadenia vzhľadom na to, že v Grécku by nepoživalo medzinárodnú ochranu, ale bolo by považované len za žiadateľa o medzinárodnú ochranu.
- 19 Žalobcovia namietajú porušenie článku 3 EDĽP a článku 4 Charty, keďže Grécko je „prototypovým príkladom systémových zlyhaní“. V tejto súvislosti sa odvolávajú na rozsudok z 21. januára 2011, M. S. S. v. Belgicko a Grécko (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), v ktorom ESĽP rozhodol, že podmienky prijímania žiadateľov o medzinárodnú ochranu v Grécku predstavujú zaobchádzanie, ktoré je v rozpore s článkom 3 EDĽP a s článkom 4 Charty. Odvolávajú sa v tomto smere aj na rozsudky Súdneho dvora z 19. marca 2019, Ibrahim a i. (C-297/17, C-318/17, C-319/17 a C-438/17, EU:C:2019:219) a Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 Okrem toho je napadnuté rozhodnutie v rozpore s ustanoveniami článku 24 Charty. Je v najlepšom záujme C, aby bola jeho žiadosť preskúmaná v Luxembursku. Minister neodôvodnil primeranosť svojho rozhodnutia. V rozsudku z 21. decembra 2001, Şen v. Holandsko (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), ESĽP rozhodol, že pri hľadaní rovnováhy medzi verejnými záujmami a najlepším záujmom dieťaťa by sa mali zohľadniť tri

faktory: vek dieťaťa, situácia v krajine pôvodu a miera závislosti dieťaťa od rodičov. Tento prístup spresnil v rozsudku z 3. októbra 2014, *Jeunesse v. Holandsko* (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). Je v najlepšom záujme C, aby zostal v Luxembursku so svojou rodinou. V tejto súvislosti sa žalobcovia odvolávajú na zraniteľnosť ostatných rodinných príslušníkov, traumy, ktorú by zmena prostredia mohla spôsobiť deťom, a hmotnú núdzu, ktorej by bola v Grécku vystavená celá rodina. Žalobcovia nakoniec poukazujú na riziko porušenia článku 4 Charty, ktoré by spôsobil samotný ich odsun. V tejto súvislosti sa odvolávajú na rozsudok zo 16. februára 2017, *C. K. a i.* (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, bod 68), v ktorom Súdny dvor rozhodol, že na utrpenie spôsobené fyzickou alebo psychickou chorobou, ktorá sa objavila prirodzene, sa môže vzťahovať článok 3 EDLP, ak je alebo môže byť zhoršené zaobchádzaním, za ktoré možno považovať zodpovedné orgány.

- 21 Nakoniec je potrebné Súdnemu dvoru položiť prejudiciálne otázky, ktorých znenie by mohlo byť takéto:

„1. Umožňuje článok 33 ods. 2 písm. a) [smernice 2013/32/EÚ] členskému štátu vyhlásiť žiadosť o medzinárodnú ochranu za neprípustnú z dôvodu, že iný členský štát mu poskytol záruku, že dotknutému jednotlivcovi udelí pod podmienkou splnenia potrebných formalít povolenie na pobyt, ako aj práva zaručené článkami 24 až 35 [smernice 2011/95/EÚ]?

2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, má alebo môže byť rozhodnutie o uplatnení alebo neuplatnení článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ na určité dieťa zrušené na základe medzinárodného práva v oblasti práv detí, najmä Medzinárodného dohovoru o právach dieťaťa a judikatúry Výboru pre práva dieťaťa?“

2. Tvrdenia ministra

- 22 Minister navrhuje zamietnutie žaloby. Po prvé napadnuté rozhodnutie je založené na článku 28 ods. 2 písm. a) zákona z 18. decembra 2015. Toto ustanovenie nie je neuplatniteľné len na základe toho, že dieťa C ešte oficiálne nepožíva medzinárodnú ochranu v Grécku, ktorú mu grécke orgány jednoducho nemohli poskytnúť, lebo sa nachádza na luxemburskom území. Okrem toho grécke a luxemburské orgány náležite zohľadnili najlepšie záujmy dieťaťa. Keďže pán A a pani B požívajú medzinárodnú ochranu v Grécku, ich deti, aj keď sa narodili po udelení tohto postavenia, *de facto* požívajú rovnakú ochranu. Grécke orgány totiž výslovne uznali, že C nie je žiadateľom o medzinárodnú ochranu, ale osobou požívajúcou takú ochranu, pričom rodičia musia len dať do poriadku jeho administratívnu situáciu. Grécke orgány zamietli žiadosť o prevzatie dieťaťa C do starostlivosti, ktorú luxemburské orgány predložili na základe nariadenia Dublin III, s odôvodnením, že dieťa treba považovať za osobu požívajúcu medzinárodnú ochranu. Minister sa v tomto zmysle odvoláva na e-maily gréckych orgánov zo 4. novembra 2020 a z 27. augusta 2020. V poslednom uvedenom e-maile tieto orgány odkazujú na práva priznané príjemcovi medzinárodnej ochrany a na

ustanovenia smernice 2011/95, čo je dôkazom toho, že dieťa C považujú za osobu požívajúcu medzinárodnú ochranu.

- 23 Po druhé minister oprávnene prijal prvé rozhodnutie pre celú rodinu, aby sa predišlo porušeniu zásady najlepšieho záujmu dieťaťa. V záujme dieťaťa C nie je zostať na území Luxemburska, ale odísť so svojou rodinou do Grécka, kde všetci ostatní rodinní príslušníci požívajú medzinárodnú ochranu. Vnútroštátna judikatúra potvrdzuje, že so žiadosťou o medzinárodnú ochranu maloletého dieťaťa, aj keď sa narodilo v Luxembursku, sa zaobchádza rovnako ako so žiadosťou jeho rodičov.
- 24 Pokiaľ ide o žalobný dôvod založený na porušení článku 3 EDLP a článku 4 Charty, minister odkazuje na rozsudok Tribunal administratif (prístupný správny súd) z 3. augusta 2020, v ktorom bolo uvedené, že žalobcom v prípade návratu do Grécka nehrozí zaobchádzanie v rozpore s týmito ustanoveniami. Neexistuje seriózne tvrdenie, na základe ktorého by bolo možné domnievať sa, že dieťaťu C by osobne hrozilo také zaobchádzanie.

V. Posúdenie vnútroštátneho súdu

- 25 V druhej otázke, ktorú navrhujú žalobcovia, ide v podstate o to, či je v prejednávanej veci rozhodnutie o neprípustnosti žiadosti o medzinárodnú ochranu v súlade s článkom 24 Charty, ktorý zakotvuje zásadu najlepšieho záujmu dieťaťa v práve Únie.
- 26 Súd pripomína svoj rozsudok z 3. augusta 2020, v ktorom konštatoval, že ku dňu prijatia ministerského rozhodnutia z 13. februára 2020 neexistovali dôkazy o tom, že grécke orgány udelili dieťaťu C postavenie utečenca, ani o tom, že dieťaťu bude automaticky priznané postavenie utečenca, keď toto postavenie získajú jeho rodičia.
- 27 V rozsudku zo 4. októbra 2018, Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, bod 68), Súdny dvor rozhodol: „*Je potrebné uviesť, že smernica 2011/95 nestanovuje takéto rozšírenie postavenia utečenca alebo postavenie osoby s doplnkovou ochranou na rodinných príslušníkov osoby, ktorej bolo toto postavenie priznané. Z článku 23 tejto smernice totiž vyplýva, že táto smernica len ukladá členským štátom povinnosť upraviť svoje vnútroštátne právo tak, aby sa v zmysle článku 2 písm. j) uvedenej smernice rodinní príslušníci osoby, ktorej bolo priznané takéto postavenie, mohli, ak individuálne nespĺňajú podmienky na priznanie tohto istého postavenia, dožadovať určitých výhod, ktoré okrem iného zahŕňajú vydanie povolenia na pobyt, prístup k zamestnaniu alebo prístup ku vzdelaniu a ktorých cieľom je zachovať celistvosť rodiny.*“
- 28 Z toho vyplýva, že rodinní príslušníci osoby s medzinárodnou ochranou automaticky nezískavajú rovnaké postavenie, hoci v praxi majú prístup k rovnakým výhodám ako osoba požívajúca takú ochranu.

- 29 Grécke orgány v e-maile z 27. augusta 2020 pripúšťajú, že dieťa C nepožíva medzinárodnú ochranu v ich krajine, a uvádzajú, že bude mať nárok na povolenie na pobyt, ako aj na výhody upravené v článkoch 24 až 35 smernice 2011/95, pokiaľ o to jeho rodičia požiadajú a predložia rodný list dieťaťa.
- 30 Okrem toho nič nenaznačuje, že grécke právne predpisy stanovujú automatické udelenie postavenia utečenca maloletým deťom osôb, ktorým bola priznaná medzinárodná ochrana. Grécke orgány len spresnili, že dieťa C by mohlo využívať rovnaké výhody, aké sú priznané jeho rodičom, neuviedli však výslovne, že mu bude priznané postavenie utečenca.
- 31 V prípade striktného uplatnenia článku 28 ods. 2 písm. a) zákona z 18. decembra 2015 by teda minister nemohol prijať napadnuté rozhodnutie. Grécke orgány totiž dieťaťu C neudelili postavenie utečenca a z ich e-mailu z 27. augusta 2020 vyplýva, že nemajú v úmysle priznať mu také postavenie po príchode na ich územie. Odvolávajú sa totiž výlučne na výhody, ktoré sa poskytujú osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu.
- 32 Vo veci Bundesrepublik Deutschland (C-720/20) štvrtá prejudiciálna otázka položená Súdnuemu dvoru znie takto: „... môže sa voči maloletému dieťaťu, ktoré v členskom štáte podalo žiadosť o medzinárodnú ochranu, vydať rozhodnutie o neprípustnosti podľa analogického uplatnenia článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ aj vtedy, ak síce nie dieťa samotné, ale jeho rodičia požívajú medzinárodnú ochranu v inom členskom štáte?“
- 33 Na rozdiel od nemeckých orgánov, ktoré v uvedenej veci prijali rozhodnutie na základe nariadenia Dublin III, luxemburské orgány prijali v prejednáwanej veci rozhodnutie na základe článku 28 ods. 2 písm. a) zákona z 18. decembra 2015, ktorým bol do vnútroštátneho práva prebratý článok 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32.
- 34 Grécke orgány tvrdia, že dieťa C bude po príchode do Grécka požívať rovnaké výhody ako jeho rodinní príslušníci, ktorí majú všetci v tejto krajine postavenie utečenca. Keďže minister odôvodnil napadnuté rozhodnutie skutočnosťou, že dieťa C bude požívať výhody spojené s týmto postavením, je potrebný výklad výrazu „poskytol medzinárodnú ochranu“, ktorý je uvedený v článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32, v spojení s článkom 23 smernice 2011/95, ktorý sa týka zachovania celistvosti rodiny, ako aj s článkom 24 Charty.

VI. Odôvodnenie návrhu

- 35 Vnútroštátny súd je povinný zabezpečiť plný účinok noriem práva Únie a v prípade potreby neuplatniť akékoľvek ustanovenie vnútroštátneho práva.⁵

⁵ Rozsudok z 9. marca 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49).

- 36 V prejednávanej veci Tribunal administratif (prvostupňový správny súd) rozhoduje v poslednom stupni. Súd má poskytnúť výklad výrazu „*poskytol medzinárodnú ochranu*“, ktorý je uvedený v článku 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32. Keďže ostatné žalobné dôvody uvedené žalobcami sú relevantné len vtedy, ak minister mohol odôvodniť napadnuté rozhodnutie článkom 28 ods. 2 písm. a) zákona z 18. decembra 2015, ktorým bol do vnútroštátneho práva prebratý článok 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32, tento výklad je nevyhnutný na to, aby súd mohol vydať rozsudok.

VII. Prejudiciálna otázka

- 37 Tribunal administratif (prvostupňový správny súd) navrhuje, aby Súdny dvor Európskej únie rozhodol v prejudiciálnom konaní o tejto otázke:

Môže sa článok 33 ods. 2 písm. a) smernice 2013/32/EÚ o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany v spojení s článkom 23 smernice 2011/95/EÚ o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany, ako aj s článkom 24 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že umožňuje vyhlásiť za neprípustnú žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorú podali rodičia v mene a na účet svojho maloletého dieťaťa v inom členskom štáte (ktorým je v tomto prípade Luxembursko), než je ten, ktorý predtým udelil medzinárodnú ochranu len rodičom a súrodencom dieťaťa (v tomto prípade Grécko), s odôvodnením, že orgány krajiny, ktorá im poskytla medzinárodnú ochranu pred ich odchodom a narodením dieťaťa, zaručujú, že po príchode dieťaťa a návrate ostatných členov rodiny bude mať dieťa nárok na povolenie na pobyt a na rovnaké výhody, aké sú priznané osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu, pričom však nepotvrdili, že mu bude osobne udelené postavenie osoby požívajúcej medzinárodnú ochranu?